

תת"ע 10103/04/16 - מדינת ישראל נגד אגוד שמואל סמי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10103-04-16 מדינת ישראל נ' אגוד שמואל סמי
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אגוד שמואל סמי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 12.4.16, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין, אי ציות לאות של שוטר במדים (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען במועד ההקראה: "אני לא נהגתי, אני עמדתי באוטו עם 4 אורות מהבהבים כדי להיכנס לחניה, שוטר הגיע ממול במהירות מטורפת ביקש רישיונות. הבאתי לו רישיונות, הוא עבר מעבר לכביש רשם דו"ח. חזר אלי אמר לי סע, אמרתי לו בסדר, תחזיר לי את הרישיונות אני אסע, אמר לי אה אתה מסרב לציות של שוטר הלך רשם לי דו"ח של אי ציות להוראות שוטר. אני לא כופר שעמדתי בחניה כפולה כדי להיכנס לחניה. יש לי עדים ויש לי סרט צילום שצילמתי".

ביום 27.9.16, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר שגיא מצלאווי, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ועד הגנה מטעמו, מר משה מונדני.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 12.4.16, בסמוך לשעה 14:04, עמד הנאשם עם רכבו, ברחוב אצ"ל בתל אביב, בסמוך לבית מספר 55, כאשר הוא חוסם את נתיב הנסיעה ומאלץ כלי רכב לסטות למסלול הנגדי. העד פנה אל הנאשם, ביקש ממנו מספר פעמים להזיז את רכבו, אך הנאשם סירב לעשות כן, עד שלבסוף, אמר לו העד כי ירשום כנגדו דו"ח הזמנה לדין, בגין העבירה שבנדון.

הנאשם אמר לעד את הדברים הבאים: "הייתי נוכח במקום, המתנתי לרכב אחר שיצא, אתה נטפל אלי, כל מה שרשמת שקר".

על פי גרסת הנאשם, הוא עמד במקום, כאמור, אך המתין כי רכב ייצא מחניה, על מנת שיוכל להיכנס במקומו ואילו העד, הגיע במהירות מהכיוון הנגדי ומיד אמר לו כי ייתן לו דו"ח, נטל מהנאשם את רישיונותיו, ניגש לניידת וחזר אליו אחרי מספר דקות, עם הדו"ח והורה לו לנסוע מהמקום. הנאשם ביקש מהעד כי יחזיר לו את רישיונותיו, כדי שיוכל לנסוע מהמקום ואז, החל העד לצעוק עליו כי ייתן לו דו"ח הזמנה לבית המשפט, בגין אי ציות להוראתו ואילו פקח שהיה במקום, לקח אותו הצידה.

הנאשם נחקר והשיב כי אכן עמד לצד רכב חונה, בהמתנה למקום חניה, תוך הפעלת 4 אורות מהבהבים וטען כי העד הורה לו לנסוע מהמקום, רק לאחר שכבר רשם לו את הדו"ח, אך כיוון שלא החזיר לו את רישיונותיו, כעס עליו העד כשביקש אותם חזרה ואמר ש"יטרטר" אותו.

עד ההגנה, מר משה מונדני, העיד כי הוא עובד בסמוך למקום האירוע וכי רכב הנאשם עמד במקום, לצד רכב חונה, השוטר הורה לו לנסוע מהמקום, אך הנאשם השיב כי הוא ממתין כי החניה תתפנה. עד ההגנה פנה, לדבריו, לשוטר ואמר לו כי הנאשם ממתין להיכנס למקום חניה, אך השוטר הורה לו לעלות על המדרכה. עד ההגנה מסר כי קיימת במקום מצוקת חניה.

העד נחקר והשיב כי השוטר אכן הורה לנאשם לנסוע מהמקום בגלל הפרעה לתנועה, אך הנאשם עמד במקום בהמתנה למקום חניה שיתפנה ולא בכוונה כדי לעצור את התנועה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין כי הורה לנאשם מספר פעמים להזיז את הרכב, בשל חסימת מסלול הנסיעה, אך זה סירב והשיב לעד כי הוא יכול לרשום לו דו"ח ולאחר שהעד ביקש פעם נוספת והנאשם מיאן לציית לו, נרשם הדו"ח.
2. עדותו של עד התביעה לא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשם עמדה בסתירה מוחלטת לגרסת עד ההגנה מטעמו, שכן, בעוד שלגרסת הנאשם, עד התביעה לא ביקש ממנו לנסוע מהמקום, אלא התנפל עליו, צעק עליו ורשם לו את הדו"ח, רק כיוון שביקש ממנו את רישיונותיו בחזרה, הרי שעד ההגנה העיד כי עד התביעה ביקש מהנאשם להזיז את הרכב, בטרם רשם הדו"ח, אך כיוון שזה חיכה למקום החניה שיתפנה ולא עמד בכוונה כדי להפריע לתנועה, לא הזיז את הרכב.

4. מן האמור לעיל, עולה כי לא ניתן ליתן אמון בגרסת הנאשם ומשהוכח, כי עד התביעה הורה לו לנסוע עם רכבו מהמקום, בשל ההפרעה שגרם לתנועה, היה על הנאשם לציית להוראתו, על אתר ומשלא עשה כן, הרי שהתגלמו יסודות העבירה.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ז, 03 נובמבר 2016, במעמד הצדדים